

И надмогнали въ страшния мракъ
на вълнитъ гръмовната яростъ,
торпильоритъ стигатъ съсъ гракъ
вълноломнитъ фарове.

Като осіри стрели
съ писъкъ цепятъ водитъ студени,
горе въ тъмни скали
проехтяватъ сиренитъ.

IV

СВИРЕПА НОЩЬ реве надъ Хваръ.
Солени капки пръскатъ къщи, улици.
Градътъ заспива.
И само горе въ къщичка притулена
бди, чака стариятъ рибаръ.

Прозорецътъ широко е отворенъ
да влиза вѣтърътъ
съ просторния си лѣхъ.
Прожектори —
огромни огнени очи —
високо горе
пълзятъ зловещо надъ града!

Ведно съ воененъ тръбенъ звукъ
тѣ лизватъ крепостта на Наполеона.
Дълбоко въ паметта на Вукъ
изплува ясенъ споменъ: